

Paškove príbehy

Čo to znamená byť
dyslektikom.

VYTVORILA: Lenka Olajošová

Paško nie je lenivý, ani
hlúpy!!!
Má dyslexiu.

Odporúčame pre lepšie
porozumenie príbehu čítať
text s rodičom alebo učiteľom.

Zdroje:

MIKULAJOVÁ, M. a kol. 2012. *Čítanie, písanie
a dyslexia*. 1. vyd. Bratislava : SAL, 2012. 286 s.

ISBN 978-80-89113-94-1.

Kto je Paľko?

Ahoj! Volám sa Paľko. Bývam vo veľkom dome s mamou, otcom, sestrou a bratom. Býva tu tiež starká so starkým. Máme krásneho psa Ferdinanda. Je to ten najväčší pes, akého ste kedy videli.

Najradšej hrám futbal, keď vonku svieti slnko. Chodievam ho hrať s kamarátmi na ihrisko, ktoré máme blízko domu.

Nerád čítam knihy. Je v nich veľa textu a je to otrava. V škole nám stále dávajú na domácu úlohu čítať rôzne knižky. Je to utrpenie. Ani moja starká nemá rada čítanie. Vždy mi hovorí, že radšej ide pracovať do záhrady, akoby mala čítať knihu.

Čo Paľko nemá rád?

Kto v jeho rodine nemá rád čítanie?

II.

Päťka v žiackej knižke

Je pondelok a pani učiteľka nás prekvapila hneď, ako prišla do triedy. Povedala: „Dobré ráno, deti. Dnes si napíšeme diktát. Alenka, prosím ťa, rozdaj zošity!“ Ako každý odvážny futbalista som prijal výzvu. Pani učiteľka diktovala rýchlo a ja som odhodlane písal.

Nasledujúci deň pani učiteľka priniesla opravené diktáty.

Bol som si istý, že tentokrát dostanem jednotku. Otvoril som zošit s mojím menom. Písmenká v ňom skákali po riadkoch hala-bala. Nie a nie pekne stáť v pozore. Dokonca niektoré slová odleteli zo zošita. Bol som si istý, že to nemôže byť môj zošit. Mýlil som sa. Za môj slávny výkon pristála v žiackej knižke päťka.

Prečo Paľko dostal päťku z diktátu?

Prírodoveda

Dnes som bol na futbalovom tréningu. Dostal som pochvalu od trénera. Povedal: „Paľko, si náš najlepší útočník.“ S hrdosťou som kráčaľ po tréningu domov. Tam ma čakalo veľké trápenie.

Prírodoveda.

Keby ste len vedeli, ako mám rád prírodu. Mame nosím lúčne kvety. S Ferdinandom sa hrám každý deň. Zajace kŕmim ďatelinou každý večer. Ale v škole je prírodoveda iná.

Pani učiteľka o nej pekne rozpráva. Aj si veľa pamätám. Ale doma sa ju musím učiť z učebnice!

Čítam, kým mi sily stačia. Je toho veľa. Nikdy nedočítam text do konca.

Pani učiteľka sa v škole vždy pýta, čo sme doma čítali. Ja často neviem. Zistil som, že obrázky v učebnici mi pomáhajú si lepšie zapamätať, čo som čítal. Dokonca aj tie tmavé tučné slová sú veľmi dôležité.

Čo Paľkovi pomáha pri čítaní?

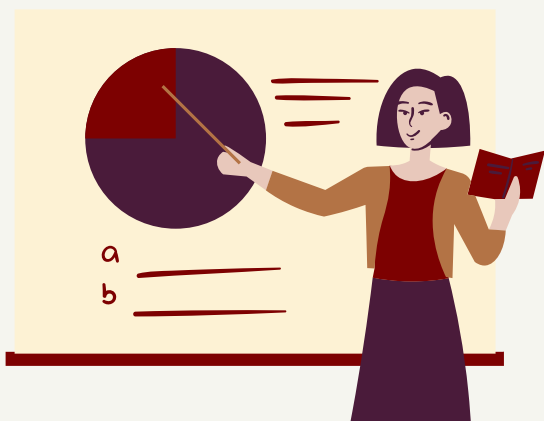

Ach, matematika!

Som tretiak na základnej škole. To znamená, že máme matematiku každý deň. Nestačí, že už viem počítať a rysovať. Nie som v tom vynikajúci, ale celkom mi to ide. Musím riešiť aj slovné úlohy. Ach, myslel som si, že keď to v druhom ročníku zvládnem, už nikdy nebudem musieť takéto úlohy počítať. Mýlil som sa.

Mamina mi s učením pomáha. Matematiku vie veľmi dobre. Snaží sa mi to vysvetliť, ale aj tak tomu často nerozumiem. Pani učiteľka si všimla, že mám veľké problémy so slovnými úlohami. Preto si zavolala do školy maminu. Vraj máme ísť k pani logopedičke, aby ma vyšetřila. Ale prečo? Veď ja nie som chorý.

Učí sa Paľko sám?

Ku komu má ísť na vyšetřenie?

Pani logopedička

V stredu poobede sme s maminou išli k pani logopedičke. Slovo „vyšetrenie“ vo mne vyvolávalo strach.

Pani logopedička bola milá, usmievavá teta. Po vyšetrení mi povedala, že mám poruchu učenia.

„Akú poruchu, veď som úplne zdravý?“ pýtam sa.

Dyslexia

Pani logopedička mi vysvetlila, že som naozaj zdravý. Ale mám poruchu, ktorá sa volá dyslexia.

Povedala mi:

- ♥ že za túto poruchu nemôžem, narodil som sa s ňou.
- ♥ že ju má pravdepodobne aj moja starká, lebo v rodine sa to často opakuje.
- ♥ že sa mi ťažko číta kvôli tejto poruche. Preto často nerozumiem tomu, čo čítam.
- ♥ že kvôli nej mám problém s písaním.

A ešte mi povedala, že som múdry a šikovný chlapec. A budeme sa spolu učiť, ako s dyslexiou pracovať.